

Nilüfer
TURİZM

GEZGİN

Ağustos 2005
Sayı: 16

Bir Öyküdür...
Şirince

Tebessümlerin Diyan
Malawi

Sahnelerin Güçlü Sesi
Işın Karaca

Yabana Atılmış...
Dertli

Türk Süsleme Sanatında
minyatür

"Fotoğraf ciddi bir silahdır"

"Metalik Seslenişler" serginizdeki fotoğraflarda, yaşadığımız dünyada teknolojinin gelişmesiyle metalleşen çevreye karşı bir tepki var. Teknolojinin gelişmesiyle neler kaybediyoruz?

İnsanoğlunun çok duyarsızlaştığını düşünüyorum. Gemiler kontrolsüz sökülüyor. Asbest ve benzeri kanserojen maddeler sulara kanıyor. Fabrika artıkları denelere bırakılıyor. Plastik malzemeler hayatımızın çok büyük bir bölümünü kaplamaya başladı. Plastik yüzyıllarca doğada kalıyor. Dünyanın artık çok fazla bizi taşıyabileceğini düşünmüyorum. Önlem alınması gerek. Çünkü her şeyde bir yapılaşma var. İnşaat yapmak için ağaçlar kesiliyor. Bana göre kontrolsüz ağaç kesen insanı yargılanmak lazım.

Teknolojiden konuyu açmışken, dijital fotoğrafçılığın geldiği

1982 yılında profesyonel fotoğrafçılığa başlayan Adnan Polat, aynı yıllar da AFSAD'a üye oldu. Fotoğraf Dünyası dergisi yayın kurulu üyesi, kurucularından olduğu FSK'da yöneticilik, Fotoğraf sanatı alanında eğitmenlik, danışmanlık ve jüri üyelikleri yaptı. Nü, doğa, turizm konulu kreatif çalışmalarını, sergiler açtı, karma sergilere katıldı. "Anadolu", "Kapadokya", "Safranbolu", "Yedigöller" isimli saydam gösteriler gerçekleştirdi, "Kreatif Kapadokya" isimli sunuşlar gerçekleştirdi. Türkiye'deki ilk fotoğraf galerisi Galeri Lotus'un kuruluşunda aktif olarak yer aldı. Nü çalışmalarını "Anınna'nın Güneş Tanrıçası" fotoğraf albümü olarak yayınladı, dijital ortamda fotoğrafik gösteriler "Düşsel Öyküler", "Başka Kapadokya"yı sundu. Ulusal, Uluslararası yarışmalarda ödülleri, sergilemeleri olan Adnan Polat, Aturjet Uluslararası Turizm Yazarları ve Gazeteciler Birliği üyesi. Son sergisi "Metalik Seslenişler" başlıklı çalışmalarına daha sonra "Panoramik Öyküler" isimli fotoğraf albümünde de yer verdi. Fotoğraf çalışmalarını Ankara'daki özel atölyesinde sürdürüyor.

noktayı değerlendirir misiniz?

Çağımız hız çağı. Dijital fotoğrafçılık müthiş bir zaman kazanımı sağlıyor. Müthiş bir belge kazanımı aynı zamanda. Çektiğiniz kareyi hemen görebilme şansınız oluyor. Ancak kullanım boyutunda benim fikrim biraz ayrıyor. Çok illüstratif hale getirmeden bir takım düzeltmeler olabilir fakat gerçekliğinin dışına çıkarsanız ben ortaya çıkan fotoğraf olarak değerlendirmiyorum. Başka bir dal olabilir. Fotoğraf, kendi gerçekliğinden yola çıkarak, kendi saptamalarıyla var olanları sunar, ancak dönüştürüp de sunabilir.

"Dijital çıktı, mertlik bozuldu" düşüncesine katılıyorsunuz o zaman?

Aslının dışına çıkmış çalışmaların, fotoğraf değil de başka

Kadın sürekli hamle halinde.
Kadın hep ben de varım diyor.
Üretim araçları ve ekonomi
erkeklerin hakimiyetinde
olduğu sürece erkek egemen
bir toplum olmaya mahkumuz.
Bir tek Türkiye değil tüm
dünya düzeni erkek
egemenliği üzerine kurulu.
Kadın benim için yüksektedir.
Çok net değildir yeri fakat hep
ulaşılması zordur.

"Kadın annedir, sığınaktır, hayattır, topraktır"

bir tanımının olması gerektiğini düşünüyorum. Fotoğrafın özüne her zaman sadık kalınmalı. Temelde her zaman düşünce vardır. Sanat düşündürür ama düşünürken fotoğrafın gerçekliğinden, fotoğrafik dilden kopmamak gerekir.

Fotoğraf gerçeğin aynası mıdır? Görsel sanatlar içinde gerçeğe en yakın anlatıma fotoğraf mı sahiptir?

Elbette. Çünkü kendi teknolojisi açısından direkt kopyalar. Esas önemli olansa fotoğrafın sanatsal boyutudur. Sanatın göreceli değil akılla, fikirle, donanımla, projeye oluştuğunu düşünüyorum. Somut olmayan, soyut kendine özgü kuralları vardır. Fotoğraf diğer sanat dallarında olduğu gibi insanın kendini ifade etmek için kullandığı bir üst dildir. Tabii ki fotoğrafik yöntem ve referanslar bir araçtır. Güzele ulaşmak, güzelleştirip paylaşmak, doğayı anlamak ve yeniden yorumlamaktır sanat. Düşünsel bir boyut ve felsefi bir altyapı barındırmalıdır.

Fotoğraf sanatı, gücünü yakaladığı andan alıyor. Fotoğrafçı yakaladığı kareyle nasıl bir ilişki içindedir? Her zaman profesyonel bir bakışla mı yaklaşır?

Teknik olarak profesyonel bakıyorum diyemem ama profesyonelce düşünüyorum, davranıyorum. Teknik doygunluk, kompozisyon vs. bunlar artık refleks halinde. Felsefi boyutunuysa mutlaka düşünürsünüz. Yola çıkışım zaten belli temalar ve önceden şekillenmiş düşünceler üzerine dayanıyor. Gözlerimin dolduğu çok an olmuştur. Yakaladığımız görüntüyü duygularınızla buluşturmanız, beslemeniz gerekir.

Fotoğrafın ne kadar rastlantı, ne kadar fotoğrafçının binikimlerini yansıtır?

Uzun pozlamalarda rastlantısallık vardır. Yüzde on beş rastlantıysa geri kalanı deneyimlerinizdir.

Kullandığınız özel baskı tekniklerinden bahsedebilir misiniz?

Son dört buçuk yıldır yaptığım çalışma panoramik bir çalışma. Tarayarak film düzlemi üzerine kayıt yapan klasik bir analog fotoğraf makinesi kullandım. 14D dereceye yakın bir tarama çerçevesi var. Daha doyurucu geliyor

çünkü 35 m.nin görüntüyü kısıtladığını düşünüyorum. Son çalışmam özel formatıyla çok tatmin olduğum bir çalışma oldu. Baskı tekniklerine gelince, karanlık odada artık çalışmıyorum. Her şey bilgisayar ortamında yapılıyor ancak aynı sonuçlar analog sistemde, karanlık odada da birebir yapılabilir. Her iki yöntemde kendine göre özellikleri, çeşitlendirmeleri var. Sadece bana aydınlıkta çalışma imkanı, kolaylığı sağlıyor. Farklı bir bakış açısı. Yeniden görmeyi sağlıyor.

"Kadın Kadın" temalı bir fotoğraf yarışmasında birincisi oldunuz. "Kadın annedir, sığınaktır, hayattır, topraktır" diyorsunuz. Kadının toplumdaki yerini tanımlar mısınız? Kadın sürekli hamle halinde. Kadın hep ben de varım diyor. Üretim araçları ve ekonomi erkeklerin hakimiyetinde olduğu sürece erkek egemen bir toplum olmaya mahkumuz. Bir tek Türkiye değil tüm dünya düzeni maalesef erkek egemenliği üzerine kurulu. Kadın benim için biraz yüksektedir. Yeri çok net değildir, ulaşılması hep zordur.

Fotoğraf sanatına gereken ilgi gösteriliyor mu? Açılan sergileri, düzenlenen yarışmaları nasıl değerlendiriyorsunuz?

Tesvik edici bulanlardanım. Fakat şu da bilinen bir gerçektir ki ödülleri her zaman yanlış adrese gider. Jüriler değiştiği zaman sıralamada da değişiklikler olabilir diye düşünüyorum.

Fotoğraf çekmek beraberinde seyahat etmeyi de gerektiriyor. Seyahat etmeyi sever misiniz?

Çok severim. Fotoğraf çekmek için biraz başına buyruk, programsız seyahat etmek gerekir. Üç yıldır Mardin'e gitmek istiyordum ama zamansızlıktan sürekli erteliyorum. Aslında çok uzaklara gitmeye de gerek yok. Yakın yerlere mesela bir Beypazarı'na gidip veya gün içinde kameramı kapıp alt sokaktaki pazarda da fotoğraf çekmeyi seviyorum. Bu ülke müthiş bir medeniyetler mirasına sahip. Burada verimli olmamak mümkün değil. Tabii bakabiliyorsanız, görebiliyorsanız... gördüğünüzü algılayabiliyorsanız.